

FEJÉR MEGYEI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG FEGYELMI TANÁCSA

Ügyszám: 3-2023F-3.

A Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa **Dr. Marcingós László** (adatai: a Dr. Marcingós Ügyvédi Iroda tagja, székhely: 8272 Tagyon, Muskátli u. 3., KASZ: 36064976) **ügyvéd fegyelmi ügyében** meghozta a következő

h a t á r o z a t o t.

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont személy (a továbbiakban: eljárás alá vont ügyvéd) 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért Öt az Üttv. 108. §. b.) pontja és a FESZ. 26.1. pontja szerint

250.000,- Ft pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja, továbbá kötelezi 80.000,- Ft eljárási költség megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont Ügyvédet, hogy az Üttv. 108. § b. pontja alapján a kiszabott pénzbírságot 30 (harminc) napon belül fizesse meg a Veszprém Megyei Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy utalja annak bankszámlájára, továbbá az átalányköltséget 30 (harminc) napon belül fizesse meg a Komárom-Esztergom Vármegyei Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással a 10300002-10408652-49020014 számú bankszámlaszámára, mindkét esetben az ügyszámra való hivatkozással.

A határozat ellen annak kézbesítésétől számított 15 (tizenöt) napon belül a Fegyelmi Biztos és az eljárás alá vont Ügyvéd az elsőfokú Fegyelmi Tanácsnál (a továbbiakban: Tanács) benyújtott, de a másodfokú Fegyelmi Tanácsnak címzett fellebbezéssel élhet az Üttv. 135. § (1) alapján. **A fellebbezésben elő kell terjeszteni a fellebbezés indokait is.**

A területi kamara elnöke a Fegyelmi Biztost a fellebbezési határidő lejártát megelőző 3. (harmadik) munkanapig utasíthatja fellebbezés előterjesztésére. A fellebbezésben akkor lehet új tényre vagy bizonyítékra hivatkozni, ha a fellebbező az elsőfokú eljárásban arra önhibáján kívül nem hivatkozott.

A fellebbezés a határozat végrehajtására halasztó hatályú. Az elsőfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezési határidő lejártá után a fellebbezést és az ügy iratait 8 (nyolc) napon belül megküldi az országos fegyelmi bizottság elnöke részére.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 42.7. pontja alapján 2021. január 1-től az Üttv. 144. § (4) bekezdése és a FESZ 6.1. pontja értelmében az aktív kamarai tagok és nyilvántartottak számára valamennyi fegyelmi ügyben kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Ennek megfelelően az **aktív kamarai tagok és nyilvántartottak kizárólag elektronikus úton nyújthatják be fellebbezésüket.** A postai úton vagy elektronikus levélben megküldött irat nem minősül joghatályos előterjesztésnek.

A fellebbezését az elsőfokú fegyelmi Tanács útján kell előterjeszteni a <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül úgy, hogy a „CÍMZETT” mezőben annak a regionális fegyelmi bizottsághoz tartozó területi **ügyvédi kamaráját** kell kiválasztani, ahol a fegyelmi eljárást lefolytatták. A benyújtáshoz részletes segítséget talál a <https://www.mük.hu/fegyelmi-ugyseged> oldalon.

I n d o k o l á s

I.

Eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire vonatkozó adatok:

Az eljárás alá vont Ügyvéd a Dr. Marcingós Ügyvédi Iroda tagjaként gyakorolja hivatását. A Tanács eljárása során az eljárás alá vont Ügyvéd a személyes körülményeit illetően előadást nem tett, a személyi körülményeire vonatkozó nyilatkozattételre a Tanács sem hívta fel. Az eljárás alá vont Ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson nem jelent meg. A Tanács eljárása során nem értékelte az eljárás alá vont Ügyvéd elleni korábbi, illetve párhuzamosan folyó eljárásokat, ugyanis a panasz, bejelentés tárgyában – annak tartalmának egyedi elbírálására való tekintettel - ezen értékelés mellőzésével is meg tudta hozni döntését, továbbá a Fegyelmi Tanács elnökének email-ben történt megkeresésére – mely szerint az eljárás alá vont ügyvéd irányában folyamatban volt vagy folyamatban lévő eljárásokra a kamara nyilatkozzon, adjon információt - a Veszprém Vármegyei Ügyvédi Kamara nem bocsátott rendelkezésre nyilatkozatot. A Fegyelmi Biztos egy táblázatos formában foglalt kimutatást a fegyelmi tárgyaláson a Tanács rendelkezésére bocsátott, annak tartalma azonban nem volt elégséges és helytálló, megfelelő, hitelt érdemlő a korábban folyamatban volt vagy folyamatban lévő fegyelmi eljárások értékeléséhez, a jelen döntés meghozatalát illetően. A táblázatban foglaltakra a jelen határozat tényállás részében kíván a Tanács rámutatni és észrevételezni is az abban foglaltakat.

II.

Az eljárás alapját képező bejelentés, lényegi cselekmények és fegyelmi eljárási cselekmények a következők:

- 2022. év október hó 28. napján Dr. Tatár-Kis Péter, a Fővárosi Törvényszék Elnöke bejelentést tett Dr. Varga Attila, a Veszprém Megyei Ügyvédi Kamara Elnöke irányában Dr. Marcingós László ügyvéd fegyelmi felelősség megállapítására alkalmas magatartásának bejelentő által állított tanúsítása okán, leveléhez mellékelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 7.P.50.771/2021. ügyszám alatti perben 2022. év október hó 06. napján készült tárgyalási jegyzőkönyvet,
- 2022. év november hó 07. napján Dr. Gelencsér László, a Veszprém Megyei Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa tájékoztatta a Veszprém Megyei Ügyvédi Kamara elnökét, hogy az ügyben elfogult, kérte a kizárás tárgyában határozat meghozatala érdekében a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság elnökének megkeresését,
- 2022. év november hó 07. napján a Veszprém Megyei Ügyvédi Kamara elnöke tájékoztatta Dr. Rónai Ferencnét, a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Elnökét a vezető fegyelmi biztos elfogultságának bejelentéséről,

- Dr. Rónai Ferencné, a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke dr. Gelencsér László vezető fegyelmi biztost az ügyből 2022. év november hó 07. napján kizárta,
- 2022. év november hó 29. napján dr. Bánáti János, a Magyar Ügyvédi Kamara Elnöke a bejelentés tárgyában az előzetes vizsgálat lefolytatására a Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosát jelölte ki,
- 2022. év december hó 15. napján dr. Horváth István vezető fegyelmi biztos fegyelmi vétség gyanúja miatt az előzetes vizsgálatot hivatalból elrendelte,
- 2022. év december hó 19. napján a Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke tájékoztatta a bejelentőt az előzetes vizsgálat elrendeléséről,
- Dr. Finta Eszter Klára Fegyelmi Biztos az előzetes vizsgálatot 3 hónappal meghosszabbította 2023. év március hó 14. napján kelt iratában,
- 2023. év március hó 14. napján küldte meg eljárás alá vont Ügyvéd a Fegyelmi Biztos részére levelét, annak mellékleteivel együtt,
- 2023. év március hó 20. napján dr. Finta Eszter Klára Fegyelmi Biztos határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett,
- 2023. év március hó 20. napján kelt iratában kezdeményezte a Fegyelmi Biztos a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Elnökénél a fegyelmi eljárás lefolytatását,
- 2023. év március hó 20. napján kelt iratában tájékoztatta a Fegyelmi Biztos a bejelentőt a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről,
- 2023. év május hó 07. napján a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke fegyelmi tagok felmentéséről és kijelöléséről határozott,
- 2023. év május hó 08. napján a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke fegyelmi tagok felmentéséről és kijelöléséről határozott,
- 2023. év május hó 10. napján értesült a Tanács elnöke a Tanács kijelöléséről,
- 2023. év június hó 05. napján került az eljárás alá vont Ügyvéd és a Fegyelmi Biztos megidézésre a fegyelmi tárgyalásra,
- 2023. év június hó 06. napján az eljárás alá vont Ügyvéd email-ben fordult a KEM Ügyvédi Kamara és a tanács elnöke irányában, azon céllal, hogy beazonosítsa azon ügyet, amelyben idézésre került,
- 2023. év június hó 22. napján az eljárás alá vont Ügyvéd levelében kifogásolta, hogy miért kell Tatára utaznia, egyben jelezte, hogy a fegyelmi tárgyaláson nem vesz részt, mert az eljárás jogsértőnek tartja,
- 2023. év június hó 23. napján reggel 8:00 órakor fordult email megkereséssel a Veszprémi Ügyvédi Kamara irányában a Fegyelmi Tanács elnöke, hogy nyilatkozzon az eljárás alá vont Ügyvédet nyilvántartó kamara a folyamatban lévő és folyamatban volt fegyelmi eljárásokról,
- 2023. év június hó 23. napján tartotta meg a Fegyelmi Tanács tárgyalását, amelyen határozatot hozott.

III.

Tényállás

Dr. Tatár-Kis Péter, a Fővárosi Törvényszék Elnöke 2022. év október hó 28. napján kelt levelében fordult a Veszprém Megyei Ügyvédi Kamara elnöke irányában megkereséssel. Előadta, hogy dr. Marcingós László ügyvéd a Kerti László és társa felperesnek a Kereskedelmi és Hitelbank Zrt. alperes ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 7.P.50.771/2021. ügyszám alatti eljárásában az alperes jogi képviselőt látja el. Ezen polgári peres eljárásban került 2022. év október hó 06. napján tárgyalás megtartásra, dr. Fitos Szilvia

bíró elnökletével. Ezen eljárásban nyújtotta be az eljárás alá vont Ügyvéd azon beadványát, amellyel kapcsolatosan fordult a Pesti Központi Kerületi Bíróság Elnöke a Fővárosi Törvényszék Elnökéhez jelzéssel.

A perbeli tárgyaláson elhangzott és tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt alábbi előadást sérelmezte a Bejelentő, amely mind a bejelentésben idézésre került, mind pedig sárga filctollal kiemelésre került a tárgyalási jegyzőkönyv jelen eljárásban becsatolt másolati példányának 6. oldalán:

„A nürnbergi perben is már ismert volt a náci védekezése, hogy ők utasításra cselekednek. Az I. r. alperes is utasításra cselekszik és felvetődik bennem az is, hogy az eljáró bíró is jelen perben utasításra cselekszik. Ezáltal az EUMSZ. 19. cikk 1 bekezdését sérti meg és nem minősül pártatlan bíróságnak az eljáró bíró.

Hivatkoznék arra, hogy a PKKB csoportvezetői, illetőleg a Fővárosi Törvényszék tanácselnökei egy online Skype konferenciát tartottak, amely során megállapították, hogy nincs olyan döntése az Unió Bíróságának, ami azt állapította volna meg, hogy a DH. törvények uniós joggal ellentétesek lennének és ezt az emlékeztetőt használják a Fővárosi Törvényszék és a PKKB bírái. Így jogos az aggályom abban, hogy a perben eljáró bíró is ezt az iránymutatást követi.

Nem kizárási kérelmet terjeszték elő, de kérem előzetes döntéshozatali eljárás megindítását a körben, hogy a jelen bíróság nem minősül bíróságnak, mivel nem adta meg a szükséges tájékoztatást.”

A Bejelentő előadta, mely szerint az eljárás alá vont Ügyvéd fentekben idézett nyilatkozatában foglalt, a peres eljárásban ellátandó jogi képviselési tevékenység által nem indokolt kijelentések – különösen a totalitárius rendszer igazságszolgáltatásával való összehasonlítás – a bíróságok, kifejezetten a deviza- és deviza alapú szerződésekkel összefüggő perekben eljáró bírák tekintélyt és méltóságát súlyosan sértik. **Álláspontja szerint az nyilatkozatok az ügyvédi etika szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat 2.5., 13.1. és 13.3. pont a. alpontjába ütköznek.**

Az eljárás alá vont ügyvéd 2023. év március hó 14. napján kelt beadványában a bejelentő által sérelmezett, közokiratnak minősülő tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatának elhangzását, megtételét nem cáfolta, annak Bejelentő által sérelmezett voltára nem tett észrevételt. A Tanács megjegyezni kívánja, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd az ellene felhozott állításokra nyilatkozatot nem tett, nem védekezett, inkább offenzívnek nevezhető magatartást tanúsított amikor is azzal érvelt, hogy a bíróságok az ügyvédi tevékenységére chilling effect-et kívánnak gyakorolni, így például előadta, hogy a **Budapesti Ügyvédi Kamara** ugyanis ilyen ügyben rendszeresen emel vele szemben fegyelmi „vádát”, amely tárgya a bíróságok vélt méltóságának védelme. Jelezte, hogy az Európai Bizottsághoz fordult és az ügy vizsgálat alatt áll. Kifogásolta, hogy a fegyelmi eljárásban húzzák az időt, nyomást kívánnak gyakorolni rá, a kamarai köztestületi jellegből fakadó jogvédelem nem biztosított a részére.

Eljárás alá vont Ügyvéd jelezte a Tanács irányában, hogy a kitűzött tárgyaláson nem vesz részt, mert az eljárást jogszerűtlennek tartja, elfogultsági kifogást azonban nem tett.

2022. év március hó 20. napján dr. Finta Eszter Klára Fegyelmi Biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont Ügyvéddel szemben.

A fegyelmi eljárást kezdeményező iratában az Üttv. 108. § b. pontja alapján 4. rendbeli szándékos fegyelmi vétség megvalósítása okán pénzbírság alkalmazását tartotta indokoltnak, kérte továbbá eljárás alá vont Ügyvéd marasztalását az eljárás költségeiben. A bünteteskiszabás során enyhítő körülményt nem talált, arra nem tett javaslatot, azonban súlyosbító körülményként kérte értékelni, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az általa kifogásolt magatartásokat több más, hasonló tárgyban indult fegyelmi eljárás hatálya alatt követte el, a fegyelmi előélete terhelt.

A fegyelmi tárgyaláson egy táblázatos formába foglalt jegyzéket adott át a Fegyelmi Biztos a Tanács részére, amely 1997. évtől kezdődően tartalmazta a folyamatban volt és folyamatban lévő fegyelmi eljárásokat. A fegyelmi eljárások eredményét, tehát azt, hogy történt-e marasztalás, marasztalás esetén milyen fegyelmi büntetés került alkalmazásra az egyes eljárásokban, azoknak mi volt a pontos tényállása, ezen táblázat nem tartalmazta. Tényként rögzíthető, hogy a Fegyelmi Biztos nem jelölte meg pontosan, hogy melyek azok az ügyek, amelyeket a Fegyelmi Biztos – súlyosbító körülményként - „több más hasonló tárgyban indult” fegyelmi eljárásnak minősített, melyek hatálya alatt követte el álláspontja szerint a jelen eljárásban kifogásolt cselekmény az eljárás alá von Ügyvéd. Az átadott táblázat alapján nem állapítható meg – „annak ügyvédhez méltatlan tartalmú beadvány” megjelölésén túlmenően, - hogy a hivatkozott eljárások bármelyike milyen ügyszám alatt volt folyamatban, és annak tartalma mennyiben egyeztethető össze, vehető figyelembe a jelen eljárás tartalmával. A Fegyelmi Biztos hivatkozott arra, hogy más fegyelmi eljárás hatálya alatt követte el a sérelmezett cselekményt az eljárás alá vont Ügyvéd, így a táblázatból megállapítható, hogy 2022. év szeptember hó 01. napján a PKKB és a Fővárosi Törvényszék jelzésére indult két eljárás. Így pld. a jelen Tanács egy párhuzamosan, a Fővárosi Törvényszék elnökének bejelentésére folyó fegyelmi eljárásban eljárást megszüntető határozatot hozott, amely a vezető fegyelmi biztos fellebbezése folytán nem jogerős, így az eljárás még folyamatban van. Ezen ügy vélhetően „befejezetlennek” van minősítve a táblázatban, sajnálatos módon más körülmény nem segíti az eljárás beazonosíthatóságát.

A Tanács jelezni kívánja, hogy azon álláspontot képviseli, mely szerint a jelen eljárásban súlyosbító körülményként a döntése meghozatalakor kizárólagosan már befejezett eljárás tényállása és az abban meghozott marasztaló döntés vehető figyelembe súlyosbító körülményként, hiszen amennyiben a Fegyelmi Biztos indítványa szerint más, még folyamatban lévő fegyelmi eljárásokat venne a Tanács figyelembe, - amelyekben döntés még nem született, - úgy az azt eredményezné, hogy a Fegyelmi Tanács más fegyelmi eljárás tényállásában foglalna állást és az abban még meg nem született döntés hiányában értékelné önmagában egy illetékességébe nem tartozó fegyelmi eljárás párhuzamos létét, mint súlyosbító körülményt. Ezen értékelés a Tanács részéről jogellenes magatartást eredményezne.

Önmagában azon előadása a Fegyelmi Biztosnak, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd fegyelmi előélete terhelt, a Tanács számára nem volt elégséges és értékelhető információ döntés meghozatalához, hiszen az ún. fegyelmi előéletet során mind marasztaló, mind megszüntető határozatok egyaránt keletkeztek, azokra, mint súlyosbító körülményekre részletes jogi, ténybeli érvelést, levezetést a Fegyelmi Biztos nem adott. A Fegyelmi Biztos több fegyelmi eljárásra utal, amely hatálya alatt követte el állítása szerint a sérelmezett cselekményt az eljárás alá vont Ügyvéd, ugyanakkor megállapítható, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd 2022. év október hó 06. napján tette meg a sérelmezett perbeli nyilatkozatát, mely alatt valóban kettő fegyelmi eljárás volt folyamatban, azonban ezek közül egy, a jelen Fegyelmi Tanács előtti eljárásban megszüntető határozat született, ahol a fegyelmi vétség

elkövetését nem találta alaposnak a Tanács. **Így tehát ezen eljárást e körben figyelembe sem vehette döntése meghozatala során a Tanács.**

A fentiekben részletezett okokból adódóan, folyamatban lévő ügyekben súlyosbító körülményként értékelni a még be nem fejezett eljárásban sérelmezett cselekményt nem lehet, mint ahogy nem lehet a jelen fegyelmi eljárásban prejudikálni, előzetesen állásfoglalást megfogalmazni a párhuzamosan folyó, befejezetlen ügyben.

A Fegyelmi Biztos indítványozta a Tanács határozatának tárgyalás tartása nélküli meghozatalát, azonban a Fegyelmi Tanács az ügy Tárgyaláson történő elbírálását és a határozat ily módon történő meghozatalát preferálta.

A Fegyelmi Biztos álláspontja az, mely szerint az eljárás alá vont Ügyvéd az Üttv. 107. § a. pontja alapján fegyelmi vétséget követett el, mégpedig azért, mert megszegte a 6/2018. MÜK szabályzat 2.1., 2.4., 2.5., 13.1., 13.3. pontjában foglaltakat. Álláspontja szerint a PKKB előtt tett nyilatkozatok és kijelentések az ügyvédséghez méltatlanok és a hivatkozott rendelkezésekkel ellentétesek. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd kijelentései nélkül is megfelelő módon képviselhette volna az ügyfelei érdekeit, nyilatkozatai szükségtelenek voltak, nem adták meg a kellő tiszteletet és megbecsülést a bíróságnak, az eljáró bíró és a bíróságok tekintélyét és méltóságát sértő módon járt el, tevékenységük és a náci védekező nyilatkozatok között párhuzamot vont, továbbá a bírói pártatlanságot és függetlenséget konkrét ténybeli alapok nélkül megkérdőjelező nyilatkozatai sértik a hivatkozott hivatásrendi normákat. Álláspontja szerint eljárás alá vont Ügyvéd az ügyfelei érdekeivel is ellentétes magatartást fejtett ki.

Az Üttv. 107. § értelmében: *Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha*

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy

b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Az eljárás alá vont Ügyvéd a közokiratba foglalt tárgyalási jegyzőkönyv által rögzített és sérelmezett nyilatkozat megtételének tényét nem vitatta.

A Pp. értelmében: 323. § [A közokirat]

(1) A közokirat olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő módon állított ki.

(2) A közokiratot az ellenkező bizonyításáig valódinak kell tekinteni, a bíróság azonban az okirat kiállítóját hivatalból is felhívhatja nyilatkozattételre az okirat valódisága tekintetében.

(3) A közokirat teljes bizonyító erővel bizonyítja

a) hogy a kiállító a benne foglalt intézkedést megtette vagy határozatot a benne foglalt tartalommal meghozta,

b) a közokirattal tanúsított adatok és tények valóságát,

c) a közokiratban foglalt nyilatkozat megtételét, annak idejét és módját.

A tárgyalási jegyzőkönyv, mint közokirat az abba foglalt nyilatkozatok megtételét teljes bizonyító erővel bizonyítja. A Fegyelmi Tanács a nyilatkozat megtételét tehát igazoltnak, bizonyítotttnak tekinti, bizonyítotttnak fogadta el.

A Tanácsnak tehát ezt követően azon tényhelyzetet kellett vizsgálat tárgyává tennie a fegyelmi eljárást kezdeményező irat keretei között, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd megszegte-e a kötelezettségeit vagy a bíróságok méltóságát, tekintélyét súlyosan veszélyeztette e az Üttv. 107 §-a ütköző módon, továbbá értékelnie kellett azt, hogy a Fegyelmi Biztos által megjelölt anyagi jogi normákban ütköző magatartást az eljárás alá vont Ügyvéd tanúsította-e.

A Fegyelmi Biztos eljárást kezdeményező határozatában 4 rendbeli szándékos fegyelmi vétségben kérte marasztalni eljárás alá vont ügyvédet, amely álláspontját a fegyelmi tárgyaláson is fenntartotta.

A Tanács a jelen eljárásban is tényként rögzíti, hogy a Tanács az ún. devizahiteles ügyek hazai és uniós elbírálási gyakorlatának elbírálása és véleményezése körében hatáskörrel nem rendelkezik, mint ahogy nem foglalhat állást az anyagi, eljárásjogi szabályok, uniós normák alkalmazása tekintetében sem a devizahiteles ügyeket érintően. A Tanács feladata és jogköre, hatásköre kizárólagosan a bejelentés tárgyává tett előadások kifejezőmódbeli vizsgálatára irányult a körben, hogy azok előadásmódjukban, megfogalmazásukban, szóhasználatukban sértik-e a bírói kar méltóság vagy sem, túlterjeszkednek-e a véleménynyilvánítás szabadsága által megengedett határon vagy sem.

IV.

A fegyelmi vétség elkövetésének alapját képező cselekményt, továbbá a Fegyelmi Biztos által sérelmezett előadásokat, nyilatkozatokat illetően levont következtetések, jogi hivatkozások

A Fegyelmi Tanács a Fegyelmi Biztos indítványának részben ad helyt, azzal részben ért egyet, ugyanis álláspontja, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Tanács az eljárás tárgyává tett és az eljárás alá vont Ügyvéd által megtett nyilatkozatot a náci védekezéssel történő párhuzam felállítása körében helyteleníti és álláspontja, hogy ezen nyilatkozat, a náci védekezésre való utalás és az azzal való hasonló magatartásra történő utalás megtételével megsértette az eljárás alá vont Ügyvéd az Üttv. 107. § (1) a. pontjában és az ÜESZ 13.1. pontjában foglaltakat.

A Tanács álláspontja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egyéb, a náci védekezésre utaló és azzal párhuzamot állító, sérelmezett nyilatkozatain túl megtett előadásai nem ütköznek az ÜESZ hivatkozott rendelkezéseibe és nem sértik az ÜESZ 2.1., 2.4., 2.5. és 13.3. pontjában foglaltakat.

A Tanács az álláspontját az alábbiakban kívánja alátámasztani, rögzíteni, követve a Fegyelmi Biztos által eljárást kezdeményező határozatában megjelölt, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat fegyelmi biztos által megjelölt pontjait:

1.) ÜESZ 2.1. pont

Az idézett szabályzati rendelkezés a következő: „2.1. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselet ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá - jogellenes befolyásolásuk nélkül - a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.”

A Ptk. 6:272. § értelmében:

[Megbízási szerződés]

Megbízási szerződés alapján a megbízott a megbízó által rábízott feladat ellátására, a megbízó a megbízási díj megfizetésére köteles.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (Üttv.) 5.1. értelmében az ügyvédi megbízás bármely, az Üttv. alapján ügyvéd által végezhető tevékenységre vonatkozhat.

Az eljárás alá vont Ügyvéd nyilvánvaló módon ügyvédi megbízás, meghatalmazás alapján látta, látja el tevékenységét a Fővárosi Törvényszék előtti eljárásban.

Az eljárásban nem merült fel olyan körülmény, amely azt támasztotta volna alá, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd az ügyfelének érdekével ellentétes magatartást tanúsított volna és ne látta volna el megfelelően a rábízott feladatot. Az eljárás alá vont Ügyvéd perbeli képviseletre kapott meghatalmazást. A jelen fegyelmi eljárásban nem merült fel olyan adat, tény, nyilatkozat, információ stb. amely a Fegyelmi Biztos állítását támasztotta volna alá, mely szerint a már idézett rendelkezésbe ütköző módon az eljárás alá vont Ügyvéd nem vette volna igénybe azon törvényes eszközöket, amelyek az ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez szükségesek.

Az ügyfél-ügyvéd közötti jogviszony bizalmi alapokon nyugvó megbízási jogviszony, amelynek tartalma - a bizalmi jellegre és az ügyvédi titoktartásra való tekintettel - sem a Fegyelmi Biztos, sem a Tanács által nem ismert és ezen jogviszonyokba a fegyelmi eljárás résztvevői nem avatkozhatnak be az ügyfél-ügyvéd viszony minősítésével, egy esetleges panasz és ismeretek hiányában arról minősítő nyilatkozatot sem tehetnek. A jelen eljárásban nem merült fel olyan nyilatkozat az eljárás alá vont Ügyvéd ügyfele részéről, amely azt támasztotta volna alá, hogy az ügyfele érdekeit nem megfelelő módon képviselte. A Fegyelmi Biztos állítása az ÜESZ 2.1. pontjának megsértését illetően tehát iratellenes.

Amennyiben önmagában egy helytelenített nyilatkozat megtétele alapján marasztalná a Tanács a 2.1. pont szerint az eljárás alá vont Ügyvédet, az azt jelentené és eredményezné, hogy az ügyfél-megbízó jogviszonyba beavatkozva, annak ismerete nélkül foglalna állást minden féle és fajta jogsérelem, panasz felmerülése nélkül.

2. ÜESZ 2.4. pont:

A hivatkozott rendelkezés értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

A Tanács álláspontja, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd nyilatkozatai az ezen pontban foglalt kötelezettséget nem sértik. E körben az előző pontban kifejtettekre is hivatkozik és utal a Tanács, továbbá megjegyzi, hogy a nyilatkozatok ügyfél jogos érdekével való

ütközése a jelen eljárásban nem bizonyított. Nem bizonyított, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd ügyfele bármely jogsérelmet szenvedett volna el.

Az ügyfél perbeli érdeke a megbízott ügyvéddel fennálló jogviszonyát illetően, hogy a megbízó az ügyét sikerre vigye és az ügyfélnek kedvező ítélet szülessen meg. **Az eljárás alá vont Ügyvéd nyilatkozataival ügyfél érdeket nem sértett, időpontot nem mulasztott stb., a nyilatkozatai az ügyvéd-ügyfél viszonyt illetően – amelyet elsődlegesen kell a vizsgálat tárgyává tenni – felróhatóság nem állapítható meg, még akkor sem, amennyiben a Tanács a náci védekezéssel való párhuzam felállítását meglehetősen és erősen helyteleníti.** Amennyiben fikcióként felvetnénk, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd magatartása az eljáró és elnöklő bíró bármely jogellenes retorziójának következményével járt volna a perben, úgy ezen feltételezés esetére a nyilatkozatai nyilvánvaló módon az ügyfél jogos érdekével szemben álltak volna és sértették volna. Az eljáró bíróság azonban helyesen értékelve a helyzetet az eljáró jogi képviselő nyilatkozatait nem értékelte a peres fél terhére.

A Fegyelmi Biztos állítása az ÜESZ 2.4. pontjának megsértését illetően tehát iratellenes.

A Tanács rögzíti, hogy a Bejelentő a bejelentésében az ÜESZ 2.5., 13.1. és 13.3. pontjában foglalt megsértését sérelmezte, jelezte, tehát a Bejelentő az ÜESZ 2.1. és 2.4. pontjában foglalt ügyféljogok sérülését nem tapasztalta, arra nézve nyilatkozatot nem tett. Nyilvánvaló módon pedig az eljáró bíróságnak van arról a legjobb személyes tudomása, tapasztalata, ha egy jogi képviselő nem megfelelően látja el a megbízását.

3. ÜESZ 2.5. pont:

A hivatkozott rendelkezés értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója betartja a közhatalmi eljárások rendjét, és tiszteletben tartja a közhatalmi szervek méltóságát.

A Tanács álláspontja, mely szerint az ÜESZ 2.5. pontjában foglalt tényállást az eljárás alá vont Ügyvéd nem valósította meg, tehát sérelmezett nyilatkozataival közhatalmi szervek méltóságát nem sértette.

Magyarország alaptörvénye értelmében, 25. cikk

(1) * **A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el.** A legfőbb bírósági szerv a Kúria.

(2) * *A bíróság dönt büntetőügyben, magánjogi jogvitában, a közigazgatási határozatok törvényességéről, az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről, a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról és törvényben meghatározott egyéb ügyben.*

A bíróságok tehát nem közhatalmi, hanem igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. Ezt megerősíti a Ptk. 6:548. §-a is, amely a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősséget részletezi.

(1) * **Közigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget akkor lehet megállapítani, ha a kárt közhatalom gyakorlásával vagy annak elmulasztásával okozták, és a kár rendes jogorvoslattal, továbbá közigazgatási perben nem volt elhárítható.**

(2) *Közigazgatási jogkörben okozott kárért a közhatalmat gyakorló jogi személy tartozik felelősséggel. Ha a közhatalmi jogkör gyakorlója nem jogi személy, a kárért az a jogi személyiséggel rendelkező közigazgatási szerv tartozik felelősséggel, amelynek keretében az eljáró közigazgatási szerv működik.*

6:549. § [Felelősség bírósági, ügyészségi, közjegyzői és végrehajtói jogkörben okozott kárért]

(1) * A bírósági és az ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség szabályait kell megfelelően alkalmazni, azzal, hogy a kárigényt bírósági jogkörben okozott kár esetén a bírósággal, ügyészségi jogkörben okozott kár esetén a Legfőbb Ügyészséggel szemben kell érvényesíteni. Ha az eljáró bíróság nem jogi személy, a kárigényt azzal a bírósággal szemben kell érvényesíteni, amelynek elnöke a nem jogi személy bíróság bírái tekintetében az általános munkáltatói jogkört gyakorolja. A kártérítési keresetnek előfeltétele a rendes jogorvoslat kimerítése.

(2) A közjegyzői és a végrehajtói jogkörben okozott kárért való felelősségre a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség szabályait kell megfelelően alkalmazni. A kártérítési keresetnek előfeltétele a rendes jogorvoslat kimerítése.

A Ptk. a jogszabály szerkesztését illetően elsődlegesen és külön nevesíti a közhatalom gyakorlásával okozott kárért való felelősséget. Az más kérdés, hogy a bírói károkozásra a közhatalmi szervek kárfelelősségére vonatkozó szabályokat rendeli alkalmazni, azonban a közhatalmi minőség és az igazságszolgáltatási minőség elkülönülése mind az Alaptörvényből, mind a Ptk.-ból levezethető.

Mivel a bíróságok igazságszolgáltatási és nem közhatalmi tevékenységet látnak el, így az ÜESZ 2.5. pontjának megsértése lehetősége sem áll fenn.

4. ÜESZ 13.1. pont:

A hivatkozott rendelkezés értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

A Fegyelmi Tanácsnak az eljárás alá vont Ügyvéd sérelmezett nyilatkozatait kellett vizsgálat tárgyává tennie, hogy azok a véleménynyilvánítás szabadságának Alaptörvény szerinti alapelvével mennyire állnak összhangban, átlépte el a véleménynyilvánítási szabadság gyakorlása a törvényi és társadalmi normák szerinti korlátokat vagy sem.

A 6/2018. (VIII.26.) MÜK szabályzat értelmében:

1.5 A határokon átnyúló ügyvédi szolgáltatásokra kötelező etikai előírásokat az 1. melléklet szerinti az Európai Ügyvédi Kamarák Tanácsának (CCBE) a határokon átnyúló jogi szolgáltatásokat szabályozó, az Európai Unió Ügyvédekének Etikai Kódexe tartalmazza. Az Európai Unió Ügyvédekének Etikai Kódexében foglaltakat e szabályzat előírásaival együttesen kell értelmezni. Ezen etikai kódex a szabályzat 1. sz. mellékletét képezi.

A mellékletben foglaltak értelmében:

4. A BÍRÓSÁGOKKAL VALÓ KAPCSOLAT

4.1. A bíróság előtt alkalmazandó etikai szabályok

Az ügyvéd, aki valamely bíróság vagy törvényszék előtt egy ügyben fellép vagy részt vesz, köteles betartani az adott bíróság vagy törvényszék előtt alkalmazandó etikai szabályokat.

4.2. A tisztességes eljárás szabályai

Az ügyvédnek mindig tekintettel kell lennie a tisztességes eljárás szabályaira.

4.3. A bíróság előtti viselkedés

Az ügyvéd köteles a bíróságot megillető tiszteletet és udvariasságot megadva, tisztességesen és félelem nélkül megvédeni ügyfele érdekeit tekintet nélkül saját érdekeire, illetve bármely, akár őt, akár más személyt érintő következményekre.

4.4. Hamis vagy félrevezető információ

Az ügyvéd tudatosan soha nem bocsáthat hamis vagy félrevezető információt a bíróság rendelkezésére.

4.5. A szabályoknak választottbírákra való kiterjesztése

Az ügyvédnek a bírósággal fennálló kapcsolatára vonatkozó szabályok megfelelően alkalmazandók a választottbírákkal, illetve minden más, bírói vagy kvázi-bírói tevékenységet kifejtő személlyel fennálló kapcsolatra is, alkalmi tevékenység kifejtése esetén is.

A Tanács álláspontja az, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd ügyfelének érdekét, annak mindenek felett állóságát, a bíróságok, mint közfeladatot ellátó szerveknek a feléjük, róluk megtett vélemények túrésére vonatkozó kötelezettségének határait, továbbá a véleménynyilvánítási jog Magyar Alaptörvényben és az Emberi Jogok Európai Egyezményében is rögzített szabadságának határait kellett vizsgálat tárgyává tenni, összevetnie, súlyoznia és mérlegelnie az eljárás alá vont Ügyvéd 2022. év október hó 06. napján megtett előadások tekintetében. Tehát ezen hármas értékelési kör volt az, amelyet a Tanácsot a döntésének meghozatalában vezetett és amelyre a Tanács hangsúlyt helyezett.

A Tanács a vizsgálat tárgyává tett értékelés körében a legnagyobb figyelmet az ügyfélérdeknek szentelte, hiszen a megbízott ügyvéd és megbízója közötti bizalmi kapcsolat minősége, a laikus ügyfél részére nyújtott jogi segítségnyújtás, az ügyfél perbeli érdeke megelőzi a közfeladatot ellátó bíróságokról való kritika megtételének, a vélemény megfogalmazásának lehetősége korlátozásának alkalmazhatóságát.

A Tanács mindezen tényhelyzet értékelése alapján azon álláspontot képviseli, mely szerint az eljárás alá vont ügyvéd azon nyilatkozata, mely szerint „A nürnbergi perben is már ismert volt a náci védekezése, hogy ők utasításra cselekednek. Az I. r. alperes is utasításra cselekszik és felvetődik bennem az is, hogy az eljáró bíró is jelen perben utasításra cselekszik.,” – az eljárt bíró és az I. r. alperes méltóságát, tekintélyét, megbecsülését megsértette, ezen megnyilvánulása a bíróság tekintélyét mellőzte tiszteletben tartani, mind a Magyar Ügyvédi Kamara szabályzatában, mind az Európai Unió Ügyvédek Etikai Kódexében foglalt etikai, udvariassági normákat sértette.

A Tanács hangsúlyozni kívánja, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd azon nyilatkozatát, mely szerint az eljáró bíró és az alperes is utasításra cselekszik, nem tartja az 13.1 pontba ütközőnek, hiszen az ügyfél érdek körében a megbízott ügyvédet megilleti a kritika megfogalmazásának, a véleménynyilvánításnak a joga, amelyet az ÜESZ 13.3. pontját illetően a jelen határozat következő pontjában fejt ki a Tanács. Azon párhuzam ugyanakkor amit a náci védekezés és a bírói, alperesi magatartás között állít, ugyanakkor felróhatóan tiszteletlen, társadalmi normákkal szembehelyezkedő magatartás.

A Tanács kizárólagosan a náci rezsím tagjainak védekezésével történő párhuzam felállításával, a náci magatartásra történő utalás tárgyában tartja súlyosan sérelmesnek

és az ügyvédi kar és a bírói kar kapcsolatát illetően rendkívül károsnak az eljárás alá vont Ügyvéd nyilatkozatát. A Tanács egyetért abban a Fegyelmi Biztossal, hogy az eljáró bíró méltóságát sértő módon járt el eljárás alá vont Ügyvéd, amikor is tevékenységük és a náci védekező nyilatkozat között párhuzamot vont. A történelem azon sajnálatos periódusa, amelyre az eljárás alá vont ügyvéd utalt perbeli nyilatkozatában mindenki, tehát a széles közvélemény által ismert, a közvélemény számára a náci, náciizmus szavak kiejtése után a szélsőjobboldali ideológiák, Adolf Hitler, a milliányi életet kioltó népirtások jutnak eszébe. Főként a nürnbergi perekben történt felelősségre vonásokról.

A nemzetiszocializmus vagy náciizmus elsősorban az Adolf Hitler vezette Nemzetiszocialista Német Munkáspárt (NSDAP) ideológiájára, illetve Németország 1933 és 1945 közötti Hitler-kormány időszakának politikájára, gyakorlatára utal. Az is kétségtelen, hogy a Nürnbergi perekre és a náci védekezésre utalással a közvéleménynek azonnal azon események ötlenek fel, amikor a Német Birodalom politikai, katonai és gazdasági vezetői felett ítéleztek a második világháború során elkövetett, nekik felrótt bűnök, így különösen az elkövetett népirtások miatt. Kétségtelen, hogy eljárás alá vont ügyvéd a perben eljáró bíró – a náci védekezésre és a bíró utasításra történő cselekedetének tényállításával és a párhuzam felállításával – a jelenlévők érzelmeire kívánt hatni, párhuzamot felállítani a II. világháborús bűnösök védekezése és az I. r. alperes és a bíró eljárás alá vont ügyvéd által állított magatartása között. A közéletben sokszor és sok médiafelületen elhangzik és divatos a nácikra történő utalás, bizonyos személyek magatartásának a nácikkal, náci védekezéssel való összevetése, mint retorikai eszköz, azonban ezen retorikai eszköz egy bírósági perben nem alkalmazható. Mindaddig amíg egy közszereplő tekintetében alkalmazott retorikai eszköz nem minősül sérelmesnek, úgy egy közfeladatot ellátó, az igazságszolgáltatásban tevékenykedő, közfeladatot ellátó bíró irányában nem alkalmazható, e körben a határvonal nem közszereplőnek minősülő személyek által is könnyen érezhető és beazonosítható. Az eljáró ügyvédnek ugyanis a retorikai eszközökkel is a hivatása szabályai szerint, a bíróság tekintélyét tiszteletben tartva kell eljárnia. A nácikra történő utalás, az Ő magatartásukkal való párhuzam, hasonlat felállítása az eljáró bíró személyét, méltóságát sértette, az felróhatóan és súlyosan sértőnek minősül.

5. ÜESZ 13.3. pont:

A hivatkozott rendelkezés értelmében:

13.3. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója

a) * nyilatkozatait, beadványait és különösen perbeszédeit jogilag megalapozottan és igényesen készíti és adja elő.

A Tanács álláspontja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ÜESZ 13.3. pontjában foglaltak nem sértette meg, továbbá álláspontja az is, hogy a bírói pártatlanságot és függetlenséget megkérdőjelező nyilatkozat nem sérti a Fegyelmi biztos által hivatkozott hivatásrendi normákat.

Az ÜESZ 13.3. pontja megfogalmazásában is arra utal, hogy egy eljáró jogi képviselővel szemben elvárt igény, hogy a nyilatkozatait, beadványait, perbeszédeit megalapozottan és igényesen adja elő, készítse elő. Az igényesség alaposságot, pontosságot, precízséget, szorgalmat, a részletekre történő odafigyelést jelent. A perbeli sérelmezett nyilatkozatokat tartalmazó jegyzőkönyv tartalmából nem állapítható meg, hogy a sérelmezett nyilatkozatok az igényesség sérelmével lettek megtéve, ugyanis az igényességet nem szabad összekeverni azzal, hogy egy előadás tartalma mennyire sérti egy másik fél, vagy a bíró személyét. Arra utaló adat, hogy a perbeszéd megalapozatlan volt, az eljárás során szintén

nem merült fel. A 13.3. pont alapján, az igényesség tekintetében pedig a Tanács álláspontja az, hogy a megfogalmazott és sérelmezett, náci védekezésre utaló nyilatkozat nem az igényesség elvét sérti, hanem az ÜESZ 13.1. pontjában foglaltakat.

A Fegyelmi Biztos azon állítása körében, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd a bírói pártalantságot és függetlenséget konkrét ténybeli alapok nélkül megkérdőjelező nyilatkozatai sértik a hivatkozott hivatásrendi normákat, a Tanács nem osztja.

E körben a Tanács ismételten hivatkozni kíván arra, hogy elsődlegesen az eljárás alá vont Ügyvéd és a megbízója, a peres eljárásban alperesként részt vevő ügyfél közötti jogviszonyt tette annak - nem tartalma, hanem minősége szerint történő vizsgálat - tárgyává, ugyanis a Tanács álláspontja szerint az ügyvéd és az általa képviselt laikus személy közötti megbízási jogügylet meghatározó, sarkalatos pontja a jelen ügy megítélésének, mely szerint az eljáró ügyvéd az általa képviselt személy érdekeit képviselve köteles eljárni.

A Tanács álláspontja az, hogy az eljárás alá vont Ügyvéd ügyfelének érdekét, annak mindenképp felett állóságát, a bíróságok, mint közfeladatot ellátó szerveknek a feléjük, róluk megtett vélemények tírására vonatkozó kötelezettségének határait, továbbá a véleménynyilvánítási jog Magyar Alaptörvényben és az Emberi Jogok Európai Egyezményében is rögzített szabadságának határait kellett vizsgálat tárgyává tenni, összevetnie, súlyoznia és mérlegelnie az eljárás alá vont Ügyvéd 2022. év október hó 06. napján tett előadásai tekintetében. Tehát ezen hármas értékelési kör volt az, amely a Tanácsot a döntésének meghozatalában vezette és amelyre a Tanács hangsúlyt helyezett.

A bíróságokról alkotott vélemény megfogalmazásának módja és a vélemény megtételének, kifejezésének határai körében a Tanács véleménye:

A Tanács a Bejelentő által sérelmesnek ítélt nyilatkozatokat összességében, azokat egybevetve tette vizsgálat tárgyává. Az eljárás alá vont ügyvéd nem állította tényként, hogy az eljáró bíró utasításra cselekszik, hanem azt adta elő, hogy „felvetődik bennem”. Tehát eljárás alá vont Ügyvéd csupán feltételezésekbe bocsátkozott. A Tanács megjegyzi, hogy a bíróságok működéséről való véleménynyilvánítás joga megilleti a jogi képviselőként eljáró ügyvédeket, mint ahogy a bíróságokat is megilleti a jogi képviselő tevékenységéről való véleménynyilvánítás joga, amely joggal a bíróságok az ítéleteikben, vagy a peres eljárás során jogosultak élni és élni is. A peres eljárásban munkát végző személyek vesznek részt, a bíró, aki közfeladatot lát el, munkájával „el kell számolnia” a peres felek irányában, hiszen az Ő általuk kezdeményezett és az eljárási illeték lerovásával finanszírozott eljárásban a bírótól várják, hogy hozza meg munkájának eredményét, a bírói döntést. Az eljárásban felek továbbá a peres felek, mint laikus magánszemélyek, továbbá jogi képviselőik, akik az ügyfelük pernyertességének előmozdítása és az ügyfél kiemelt érdekében járnak el. Ezen eljárás keretei között meglehetősen rossz irányú gyakorlat venné kezdetét, amennyiben a bíróságok a nekik nem tetsző kritika, véleménynyilvánítás esetén a Magyar Ügyvédi Kamara fegyelmi eljárásától várnák a jogi képviselők megregulázását. Nyilvánvaló tény, hogy az ügyvédi kamarának a bíróságok méltóságát sértő ügyvédi magatartás ellen fel kell lépnie, azonban ilyen magatartás – a náci védekezéssel való párhuzamon felállítását kivéve - a jelen eljárásban nem igazolt.

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény értelmében, amely az 1993. évi XXXI. tv-el került kihirdetésre:

10. CIKK Véleménynyilvánítás szabadsága

1. Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna. Ez a Cikk nem akadályozza, hogy az államok a rádió-, televízió- vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

2. E kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott, olyan alakszerűségeknek, feltételeknek, korlátozásoknak vagy szankcióknak vetendő alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása, vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából.

A véleményalkotás szabadsága a 10. Cikkben garantált egyéb szabadságok előfeltétele, és teljes védelmet élvez abban az értelemben, hogy nem vonatkoznak rá a 2. bekezdésben részletezett korlátozások. E jog – az egyezményhez fűzött indoklás szerint – bármilyen korlátozása ellenkezik a demokratikus társadalom természetével. A véleményalkotás szabadságának mentén az állampolgárok védelmet élveznek a hátrányos következményektől azokban az esetekben is, amikor bizonyos véleményeket, azok kinyilvánítását követően, nekik tulajdonítanak.

Az ügyvédek véleménynyilvánítási szabadságára utaló joggyakorlatot igazol az ún. Nikula ügy precedense, „amely megerősíti az ügyvéd szabadságát az államügyész eljárásának bíróság előtti kritizálására, ha azt ügyfele érdeke megkívánja. Ezen precedens ügy szerint „Az ügyvédek különleges jogállása központi szereplővé teszi őket az igazságszolgáltatás gyakorlatában: közvetítőkké a nyilvánosság és a bíróságok között. A kérelmező által benyújtott dokumentumokról senki sem tud a tárgyalótermen kívül – a bírókat és ügyészeket érő kritikáktól az egész média hangos. A jogi képviselő ügyészt kritizáló bírálatának ex post facto felülvizsgálata jelentette fenyegetést nehéz összeegyeztetni azzal, hogy a védő első számú feladata ügyfele érdekeinek rendíthetetlen védelme. Nem engedhető meg, hogy a védelem valamely érvének értékelését befolyásolja a kilátásba helyezett büntetőjogi szankció vagy kártérítési felelősség „dermesztő hatása”. (Nikula v. Finnország, 2002. március 21)

2004. évben a Moldovai Köztársasággal szemben (Amihalachioaie c. Moldova ügy, 2004. április 20-i ítélet), az Amihalachioaie-ügyben született ítélet. Az ügy panaszosa, Gheorghe Amihalachioaie a moldáv Alkotmánybírósággal szemben fogalmazott meg negatív és határozott kritikát, amiért az alkotmányellenesnek minősített egy jogszabályt, amelynek értelmében minden Moldáviában bejegyzett ügyvéd számára kötelezővé tették volna a panaszos által elnökölt „Moldáviai Ügyvédek Egyesületébe” való belépést. G. Amihalachioaie-val egy helyi újságíró készített telefonos interjút, amelyet később egy gazdasági folyóiratban írott formában tettek közzé. A panaszos által elmondottakat tartalmazó cikk szerint az Alkotmánybíróság döntése következményeképpen Moldáviában teljes anarchia fog megvalósulni az ügyvédi szakmában. Az Alkotmánybíróságról szóló megállapításai – amelyek miatt az eljárás megindult ellene – a következőképpen hangzottak: „Az Alkotmánybíróság döntése következtében teljes anarchia fog létrejönni az ügyvédi hivatás terén” (...) feltevődik a kérdés: Vajon az Alkotmánybíróság alkotmányos-e?” Sérelmezte továbbá, hogy a legfőbb bírói testület nem vette figyelembe az Ügyvédek Egyesülete által hivatkozott, a strasbourgi esetjogból vett példákat, és kijelentette: „Valószínűleg az Alkotmánybíróság bírái az Emberi Jogok Európai Bíróságát nem tartják illetékes hatóságnak

(autoritásnak). Azt kell vélelmezni, hogy öt év alatt több tapasztalatot szereztek mint a strasbourgi bírák ötven év alatt? Természetesen tájékoztatni fogjuk az Európa Tanácsot, hogy Moldova nem tartja tiszteletben az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlatát és elvárásait.” A panaszost fent idézett kijelentései miatt 36,- eurónak megfelelő moldáv lejben kiszabott „igazgatási bírság” megfizetésére kötelezték. A panaszos ügyvéd a strasbourgi Bírósághoz fordult. **A Bíróság döntésében megismételte korábban többször kifejtett nézetét, amely szerint a véleménynyilvánítás szabadsága az ügyvédek is megilleti, akik jogosultak a nyilvánosság előtt nyilatkozni a bírói hatalmi ág működéséről, de a megfogalmazott kritika nem léphet át bizonyos határokat. Erre tekintettel figyelembe kell venni a felmerült eltérő érdekek egyensúlyának követelményét, nevezetesen a közvéleménynek az igazságszolgáltatás működésével kapcsolatos tájékozódáshoz való jogát, valamint az igazságszolgáltatás hatékony működtetésének és az ügyvédi hivatás méltóságának követelményét. Az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélete szerint még abban az esetben is, ha a panaszos kijelentéseit olyannak lehet értékelni, mint amelyek az alkotmánybíróság iránti tisztelet hiányát jelzik, nem lehet azt a bírákra nézve sem súlyosnak, sem sértőnek minősíteni. A Bíróság az Egyezmény 10. cikkelyébe ütközőnek minősítette a moldáv alkotmánybíróság döntését, „amelyet nem lehet szükségesnek minősíteni egy demokratikus társadalomban”. Thomassen bírónő párhuzamos véleményében a következőképpen nyilatkozott: „az általános érdek – jelen esetben az ügyvédek függetlenségéről szóló nyilvános vita engedélyezése – felülkerekedik az Alkotmánybíróság bíráinak azon érdekén, hogy védelemben részesüljenek a velük szemben megfogalmazott kritikákkal szemben; az olyan kritikákkal szemben, amelyeket a panaszos fogalmazott meg a beszélgetés során, amelyek a valóságban tömörek voltak, és nem lehetne azokat a bírák ellen indított személyes támadásként értelmezni.” A beavatkozást tehát – még ha törvényes célt követett is nem tartotta „szükségesnek egy demokratikus társadalomban”.**

Az Emberi Jogok Egyetemes nyilatkozatának 19. paragrafusa (1948) szerint a szólásszabadság elidegeníthetetlen jog. „Minden személynek joga van a vélemény és a kifejezés szabadságához, amely magában foglalja azt a jogot, hogy véleménye miatt ne szenvedjen zaklatást, és hogy határookra való tekintet nélkül kutathasson, tájékozódhasson és terjeszthessen információkat és eszméket bármilyen kifejezési módon.”

Magyarország Alaptörvénye értelmében:

IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

.....
(4) * A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

Az Emberi Jogok Európai Bíróság (EJEB) gyakorlata arra is rámutat, hogy a közszolgálatban dolgozókkal szemben a kritika megengedhető határa tágabb, mint a magánszemélyekkel szemben, szükséges azonban megóvni őket a sértő, bántó szóbeli támadásoktól a működésükkel kapcsolatban. **Jelen esetben azonban a kritika megengedhető határa a Tanács álláspontja szerint nem sérült, az eljáró ügyvéd a saját tapasztalata szerinti**

kritikát fogalmazta meg, amely egy közszolgálati szervezet tekintetében nem érte el a sértő és bántó támadás határát, kivéve természetesen az eljárás alá vont Ügyvéd által történt náci védekezésre történő utalást és az azzal való hasonlóság, párhuzam felállítását, amelyet a Tanács is mélyen helytelenít. A Tanács jelezni kívánja, hogy rossz gyakorlat előszelét vetítené elő, amikor is egy adott kollegiális szervezet irányában megfogalmazott erősebb kritika nyomán az adott szervezet fegyelmi eljárás lefolytatását kéri egy ügyvéd ellen, aki az ügyfelének a kiemelt érdekében jár el. **Ugyanis a Magyar Ügyvédi Kamara függetlensége, az ahhoz való csatlakozás lehetősége, az egyesülési jog gyakorlásra a szervezet létrehozatala során utalt arra a lényegi kapcsolatra, amely a vélemény és véleménynyilvánítási szabadság és a gondolat szabadsága, továbbá az egyesülés szabadsága között létezik. A szervezet garantálja ugyanis a meggyőződés, szólás, lelkiismeret és véleménynyilvánítás szabadságát is. Ezen véleménynyilvánítási szabadság és függetlenség korlátozása fegyelmi eljárással és fegyelmi büntetés kiszabásával bármely erősebb kritika megfogalmazása következményeként helytelen álláspont.**

Az ügyvédek kulcsszerepet játszanak a véleménynyilvánítás szabadságának védelmében, mind a bírósági tárgyalótermen belül, mind kívül, újrarajzolva a határokat az ügyek képviselte révén, továbbá az igazságügyi intézmények előtt szólnak a „szótlanok” érdekében.

E körben utal a Tanács az Oliver Morice ügyre. Olivier Morice ügyvédet a francia bíróság 2008-ban elítélte, mert a Bernard Borrel bíró ellen 1995-ben Djiboutiban elkövetkezett merénylet ügyében eljáró **bírók pártatlanságát megkérdőjelezte**, és az ügy az Emberi Jogok Európai Bírósága (ECHR) elé került. Az ügyben a CCBE 3. beavatkozó félként azért lépett fel, hogy az ügyvédek véleménynyilvánítási szabadságát erősebb biztosítékok védjék egész Európában.

2015. április 23-án a Strasbourgi Bíróság Nagy Kamarája a Morice kontra Franciaország ügyben hozott ítéletében megállapította a jogsértést az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. (a fair tárgyaláshoz való jog) és 10. (a véleménynyilvánítás szabadsága) cikkének megsértése miatt. A Bíróság Nagy Kamarája kimondta, hogy Morice elegendő ténybeli alapon nyugvó értékítéletet fogalmazott meg és észrevételei részei voltak annak a közérdekről folytatott vitának, mely az igazságszolgáltatás működésére vonatkozott.

A fentiekben foglaltakat összevetve a Tanács álláspontja szerint az éles, negatív kritikát megfogalmazó előadás mondatai – kivéve természetesen a náci védekezésre való utalást és az azzal történt párhuzam felállítását - nem tartalmaztak olyan előadást, amely a bírói kar méltóságát sértették volna, azok tapasztalati véleményt fogalmaztak meg egy közfeladatot ellátó szervezett tevékenységéről. A megfogalmazási mód, kifejezőmód, szóhasználat és tartalom – a bírói pártatlanságra, függetlenségre történő utalással - nem haladta meg azt a tűrési határt, amelynek viselésére a bírói szervezet és tagjai kötelesek.

V.

A fegyelmi biztos indítványa részben alapos.

VI.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

Az Üttv. 109. § (1) értelmében a fegyelmi tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak -, mérlegelési jogkörében szabja ki. **A Tanács a korábbi eljárásokat súlyosbító körülményként a jelen határozatban már megfogalmazott indokok alapján nem értékelte, abban azonban egyezett álláspontja a Fegyelmi Biztossal, hogy a náci védekezésre történő utalás olyan mértékű tiszteletlen és méltóságot sértő előadás, amelynek súlya nyomatékkal került a büntetés kiszabása során értékelésre.**

VII.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. 107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy
- b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat 13.1. értelmében: az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

A jelen határozatban már a fentiekben körülírt magatartásával az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg az Üttv. fent idézett paragrafusa és az ÜESZ 13.1. pontjában foglaltak megsértésével.

VIII.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § b) pontjában írt pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazta. Az átalányköltség összegét a Fegyelmi Tanács 80.000.- Ft összegben határozta meg, míg a pénzbírság büntetését 250.000.- Ft összegben A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte a cselekmény tárgyi súlyát.

A Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalány költségének megfizetésére.

Felhívja a Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Tanács határozata elleni fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapszik.

T a t a , 2023. év június hó 23. napján

Dr. Nemes Andrea
a fegyelmi tanács elnöke

Dr. Járóka Léda
a fegyelmi tanács
tagja

Dr. Volsik Tibor
a fegyelmi tanács
tagja

